

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς εφάρμοσε στην υπό κρίση υπόθεση τα συμπεράσματα των προηγούμενων αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου HELIM και ΧΑΛΛΟΥΜΙ και HALLOUMI. Οι υποθέσεις εκείνες δεν αφορούσαν σήματα πιστοποίησης, αλλά διαφορετικά είδη σημάτων, ειδικότερα δε, αντιστοίχως, συλλογικά και συνήθη σήματα της ΕΕ. Η βασική λειτουργία των σημάτων αυτών είναι να αποτελούν ένδειξη της εμπορικής προέλευσης των αγαθών (πληθώρα εμπόρων οι οποίοι συνδέονται ως μέλη ένωσης στην περίπτωση του συλλογικού σήματος). Αντιθέτως, η βασική λειτουργία των σημάτων πιστοποίησης δεν είναι η ένδειξη της προέλευσης, αλλά η διάκριση μιας κλάσης προϊόντων, συγκεκριμένα δε προϊόντων τα οποία είναι πιστοποιημένα ως συμμορφούμενα στην πράξη με τους κανόνες περί επιτρεπόμενης χρήσης του σήματος πιστοποίησης HALLOUMI και έχουν εγκριθεί ώστε να παράγονται σύμφωνα με τους εν λόγω κανόνες. Επιπλέον, το ενδιαφερόμενο κοινό στις προηγούμενες αυτές αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου ήταν διαφορετικό από το ενδιαφερόμενο κοινό στην υπό κρίση υπόθεση.
2. Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι ένα προγενέστερο εθνικό σήμα –το εθνικό σήμα πιστοποίησης εν προκειμένω– ουδόλως παρουσίαζε διακριτικό χαρακτήρα ώστε να διακρίνει πιστοποιημένα από μη πιστοποιημένα αγαθά· κρίνοντας, εσφαλμένως, ότι το σήμα ήταν περιγραφικό· υπονομεύοντας, εσφαλμένως, την εθνική προστασία του εθνικού σήματος· και αμφισβητώντας, εσφαλμένως, το κύρος του εν λόγω σήματος στη διαδικασία ανακοπής ενώπιον του EUIPO.
3. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά τη σύγκριση των σημάτων και την εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης. Εσφαλμένως προσέγγισε τα ζητήματα αυτά θεωρώντας ότι το προγενέστερο σήμα λειτουργούσε ως σήμα ένδειξης της προέλευσης και όχι ως σήμα πιστοποίησης. Ουδόλως αναγνώρισε διακριτικό χαρακτήρα στο προγενέστερο σήμα ως σήμα πιστοποίησης, δηλαδή ως σήμα που διέκρινε αγαθά συμμορφούμενα στην πράξη με τις προδιαγραφές του σήματος πιστοποίησης και παραγόμενα στην πράξη από παραγωγούς εγκεκριμένους από τον δικαιούχο του σήματος πιστοποίησης. Επίσης, δεν έλαβε υπόψη τον συνήθη τρόπο χρήσης των σημάτων πιστοποίησης (τα οποία χρησιμοποιούνται πάντοτε μαζί με διακριτική ονομασία, σήμα ή λογότυπο). Δεν έλαβε υπόψη την έννοια και τη σημασία του επίμαχου σήματος της ΕΕ, καθόσον, ιδίως, δεν εξέτασε αν το στοιχείο «HALLOUMI» είχε ανεξάρτητο διακριτικό χαρακτήρα στο μεταγενέστερο σήμα ως σήμα το οποίο υποδήλωνε, σε αντίθεση προς τα πραγματικά περιστατικά, ότι τα αγαθά που καλύπτονταν από το επίμαχο σήμα της ΕΕ ήταν πιστοποιημένα.
4. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τις εθνικές διατάξεις και την εθνική νομολογία σχετικά με το περιεχόμενο και τα αποτελέσματα των εθνικών σημάτων πιστοποίησης. Οι προϋποθέσεις και οι λεπτομερείς κανόνες των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων πιστοποίησης δεν εναρμονίστηκαν δυνάμει των οδηγιών 89/104 ⁽¹⁾ ή 2008/95 ⁽²⁾ για τα σήματα, ωστόσο ο κανονισμός για το σήμα της ΕΕ προβλέπει ότι τα εθνικά αυτά σήματα μπορούν να αποτελέσουν τη βάση προγενέστερων δικαιωμάτων τα οποία αποκλείουν την καταχώριση σημάτων της ΕΕ. Τα εν λόγω δικαιώματα πρέπει να εξετάζονται υπό το πρίσμα της εθνικής νομολογίας και των εθνικών διατάξεων, κατ' αναλογία προς τα διάφορα εθνικά δικαιώματα για τα οποία κάνει λόγο το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ (δικαιώματα τα οποία επίσης δεν είναι εναρμονισμένα και παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές ως προς τη φύση τους, το περιεχόμενό τους και τα αποτελέσματά τους μεταξύ των κρατών μελών).

(1) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1).

(2) Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Erding (Γερμανία) στις
10 Δεκεμβρίου 2018 — U.B. και T.V. κατά Eurowings GmbH**

(Υπόθεση C-776/18)

(2019/C 82/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Erding

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: U.B., T.V.

Εναγομένη: Eurowings GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει, σε περίπτωση ματαιώσεως κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾, να θεωρηθεί ότι υπάρχει προσφορά για μεταφορά με άλλη πτήση, η οποία επιτρέπει στους επιβάτες να φτάσουν στον τελικό προορισμό τους το αργότερο δύο ώρες μετά την προγραμματισμένη ώρα αφίξεως, ακόμη κι όταν η μεταφορά με άλλη πτήση εκτελείται προς άλλο αεροδρόμιο από εκείνο που ορίζεται στην επιβεβαίωση της κρατήσεώς τους, εάν το αεροδρόμιο αυτό βρίσκεται στην ίδια περιοχή;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Λουξεμβούργο) στις 19 Δεκεμβρίου 2018 — EU κατά Caisse pour l'avenir des enfants

(Υπόθεση C-801/18)

(2019/C 82/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: EU

Εφεσίβλητο: Caisse pour l'avenir des enfants

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Οφείλουν οι αρμόδιες αρχές κοινωνικής ασφαλίσεως ενός κράτους μέλους (εν προκειμένω το Caisse pour l'avenir des enfants, Ταμείο για το μέλλον των παιδιών — Λουξεμβούργο), σύμφωνα με τις κοινοτικές υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 45 ΣΛΕΕ, από την οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών⁽¹⁾, καθώς και από τον κανονισμό (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφαλείας⁽²⁾, και ιδίως από το άρθρο 4 αυτού, να καταβάλλουν οικογενειακές παροχές σε υπήκοο άλλου κράτους μέλους οσάκις, λαμβανομένου υπόψη ότι υφίστανται οι αυτές προϋποθέσεις χορηγήσεως των εν λόγω επιδομάτων, οι ως άνω αρμόδιες αρχές αναγνωρίζουν, λόγω διμερούς διεθνούς συμβάσεως συναφθείσας μεταξύ του πρώτου κράτους μέλους (Λουξεμβούργου) και της τρίτης χώρας (Βραζιλίας), το δικαίωμα λήψεως οικογενειακών παροχών για τους δικούς τους υπηκόους και κατοίκους ημεδαπής;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, και εφόσον η αρχή που έγινε δεκτή με την προαναφερθείσα νομολογία GOTTARDO⁽³⁾ επεκτείνεται στο πλαίσιο των οικογενειακών παροχών, δύναται η αρμόδια στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως αρχή και, ειδικότερα, στον τομέα των οικογενειακών παροχών —εν προκειμένω το Caisse pour l'avenir des enfants (Ταμείο για το μέλλον των παιδιών), εθνικός φορέας οικογενειακών παροχών του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου— να προβάλει αντικειμενικούς λόγους βάσει επιχειρημάτων σχετικών με τις εξαιρετικά μεγάλες οικονομικές και διοικητικές επιβαρύνσεις που αντιμετωπίζει η οικεία διοικητική αρχή, προκειμένου να δικαιολογήσει άниση μεταχείριση μεταξύ υπηκόων των κρατών που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη (της οικείας διμερούς συμβάσεως) και λοιπών υπηκόων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

(¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

(²) ΕΕ L 166, σ. 1.

(³) Απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2002, Gottardo, C-55/00, EU:C:2002:16.